

για να μην γουργουρίζει το στομάχι μας στο μάθημα και δεν μπορούμε να συγκεντρωθούμε! Εγώ θα μιλήσω για τις καλλιτεχνικές μας εκδηλώσεις.

Λοιπόν, την πρώτη μου χρονιά στο κολλέγιο, πήρα μέρος στο έργο «Ο παππούς γίνεται μοντέρνος» και ήμουν ο πρωταγωνιστής! Φέτος, ανεβάσαμε το μικρό έργο του Δημ. Ψαθά, «Η τσάντα και το τσαντάκι» και ήμουν ο νευρικός κύριος που δικαζόταν επειδή χαστούκισε στο λεωφορείο μια εκνευριστική κυρία. Και τα δύο έργα ήταν ξεκαρδιστικές κωμωδίες υπό την σκηνοθεσία της καθηγήτριας των Ελληνικών, κυρίας Μ. Φαλέτα. Κωμωδίες επειδή επιλέχτηκαν δημοκρατικά, δηλαδή, τον λόγο δεν είχε μόνο η σκηνοθέτης ή το σχολείο, αλλά ρωτηθήκαμε κι εμείς κι ανάμεσα σε αρχαία τραγωδία και σύγχρονη κωμωδία, επιλέξαμε την δεύτερη. Μάθημα πρώτο, λοιπόν, που μάθαμε είναι ότι στη δημοκρατική κοινωνία πρέπει να σεβόμαστε την εκλεγμένη πλειοψηφία.

Μετά, τι να σας πω; Να σας μιλήσω για τα γλωσσικά οφέλη; Παίζουμε πάντα με υποβολείο, αλλά κάποτε, τα γέλια του κοινού και άλλοι παράγοντες όπως το

προσωπικό άγχος να στέκεσαι μπροστά σε κόσμο και να παίζεις ένα ρόλο... μας εμποδίζουν να ακούσουμε το υποβολείο. Επομένως, **μάθημα δεύτερο, μαθαίνεις να χρησιμοποιείς την γλώσσα αυθόρμητα για να καλύψεις οποιαδήποτε κενά ή λάθη. Αυτό σημαίνει καλά Ελληνικά, ετοιμότητα, αυτοσυγκέντρωση και αυθορμητισμό.**

Στη συνέχεια να μιλήσω για το χειροκρότημα του κοινού. Δεν μπορώ να περιγράψω με λόγια την ευχαρίστηση, την χαρά και την περηφάνεια που νιώθεις, να χρησιμοποιείς την δεύτερη γλώσσα σου ως εργαλείο επικοινωνίας και να νιώθεις το κοινό να ξεχνιέται και να συνεπαίρνεται από το παίξιμό σου, να σε επαινεί με το θερμό του χειροκρότημα και το αυθόρμητο γέλιο του. Είναι στιγμές ανεκτίμητες! Κλείνοντας τα λόγια αυτά για το θέατρο θα ήθελα να πω ότι στο σχολείο αυτό, μας δίνεται η ευκαιρία μέσω της παράστασης «SHOWCASE» να ανακαλύψουμε τα talέντα μας, να εργαστούμε πάνω σε αυτά και να τα βελτιώσουμε. Για παράδειγμα, πέρα από το ελληνικό θέατρο, περιλαμβάνει αγγλικό θέατρο, μουσική, για παράδειγμα μαθητές που παίζουν διάφορα μουσικά όργανα, βιολί, πιάνο, κιθάρα, κλαρίνο, και άλλα, να

παίζουν σόλο ή σε ομάδα με άλλα όργανα, μπάντα, αλλά και τραγούδι από καλλίφωνους μαθητές και μαθήτριες και στις δύο γλώσσες κάποτε και στα Σέρβικα, αλλά ίσως και χορό. Εγώ παράλληλα με το θέατρο παίζω και θαυμάσιο κλαρίνο όπως μου λένε όσοι με ακούν. Οι παραστάσεις αυτές δεν είναι μόνο μια ευκαιρία για να εκφράσουν τα παιδιά τα talέντα τους, αλλά και η ευκαιρία να αναδειχτεί ο πολυπολιτισμός που υπάρχει στο σχολείο.

Για μένα πάντως το μεγαλύτερο πλεονέκτημα είναι η εκμάθηση της Ελληνικής γλώσσας, η γνωριμία μας με Έλληνες θεατρικούς συγγραφείς και το δέσιμο με την θεατρική ομάδα, με το σχολείο που αγκαλιάζει την παράσταση, αλλά και με την σκηνοθέτη που βρίσκεται πάντα δίπλα μας και μας καθοδηγεί επάξια. Όλα αυτά, είχα την ευκαιρία να τα ζήσω τα τελευταία δύο χρόνια μου στο Κολλέγιο του Αγίου Σπυρίδωνα, το ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ γι' αυτό και είμαι σίγουρος ότι ποτέ δεν θα ξεχάσω αυτές τις εμπειρίες που μου χάρισε!

Η εργασία αυτή γράφηκε από τους μαθητές και μαθήτριες: Μαργαρίτα Ψαρά, Ζαφειρία Τσιμπούκη, Ιωάννα Σκουτέρη, Γιώργο Σβώλο, Γιάννη Λέκκα και Χαρίλαο Πάπα. Την τελική μορφή επιμελήθηκε η Μαργαρίτα Ψαρά.

